

שבת האריז"ל

דרכי האריז"ל (ימי העומר)

אין לקרוא בשפ"א בזמן התפילה וקס"ת.
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה
זצוק"ל.

א' הנה ענין ימי העומר, כבר בארנו שהם ימי הדין, שהם סוד ש"ך דינין.

ב' אמנם בימים האלו, מתו כ"ד אלף תלמידי ר' עקיבא בזמן העומר וסוד הענין, שכבר ידעת, שרבי עקיבא שורש נשמתו מן גבורות, וכן הכ"ד אלף תלמידים שלו, היו מן הגבורות של מוחין דקטנות שמות אלהים, ולכן היו מקטרגים ושונאים זה את זה. ואח"כ מה עשה ר"ע, לקח חמשה תלמידים - רבי מאיר, ורבי יהודה, ורבי אלעזר בן שמוע, ורשב"י, ורבי נחמיה, ואלו נתקיימו. והענין, כי אלו הם סוד הגבורות של מוחין דגדלות, ולכן נתקיימו. ואלו באו אחרי הכ"ד אלף תלמידים. כי כן דרך הגבורות דגדלות, לבא אחר גבורות דקטנות, ומתקיימין אותן גבורות דגדלות.

ג' מורי זלה"ה, לא היה מסתפר מערב פסח עד ערב שבועות כלל ועיקר, לא בר"ח ולא בל"ג בעומר, ואמר לי הטעם שלא לגלח בימים אלו, כי כבר ידעת, כי יש תיקון א' בגולגלתא, והוא נקרא עמר נקי. ויש תיקון הב' הנקרא טלא דבדולחא. והם המתגלים ומאירים בזמן הזה והאדם שלא מסתפר עד שבועות זוכה לקבל הארת התיקונים הללו.

ד' ענין מנהג שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג לעומר על קברי רשב"י ורבי אלעזר בנו אשר קבורים בעיר מירון כנודע ואוכלים ושותים ושמים שם אני ראיתי למורי ז"ל זה שמונה שנים, שהלך עם אשתו ועם ביתו, והיה שם ג' ימים ההם.

ה' גם העיד לי הר' ישראל סאגיס ששנה אחת קודם שהכרתי אותו, שהלך שם לגלח את בנו במשתה ושמחה בימים ההם כמנהג הידוע.

ו' גם הטעם שמת רשב"י ביום ל"ג בעומר, כי הוא מתלמידי רבי עקיבא הנ"ל, שמתו בספירת העומר הנ"ל:

ז' גם העיד לי הר"א הלוי, כי הוא היה נוהג לומר נחם בברכת תשכון, וכשמסיים אחר התפלה, אמר מורי ז"ל בשם ר' שמעון בן יוחאי הקבור שם, שאמר לי אמור לאיש הזה, למה הוא אומר נחם ביום שמחתי, וגם בהיותו שם אמר נחם כו' ואחר שגמר העמידה אל מורי ז"ל כי ראה בהקיץ את רשב"י ע"ה עומד על קברו ואמר לו אמור אל האיש הזה אברהם הלוי כי למה אומר נחם ביום שמחתינו והנה לכן הוא יהיה בנחמה בקרוב ולא יצא חדש ימים עד שמת לו בן א' וקבל עליו תנחומין. וכתבתי כל זה להורות כי יש שרש במנהג הזה. (פע"ח)

פרשת אמר התש"פ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

ת"א	י"ם	ת"א
18: 56	18: 44	כניסת שבת -
19: 54	19: 56	יציאת שבת -
20: 45	20: 48	רבנו תם -

פניני הפרשה.

"ויקוב בן האשה הישראלית את השם" - הענין הוא, כי זה בן האשה הישראלית, הוא בן האיש המצרי, שהרגו מרע"ה, כנזכר בפרשת שמות. וכבר ידעת, כי המצרי ההוא, היה גלגול הרע, אשר בקין בן אדה"ר, וזה הבן מכח האב נמשך, וגם הוא מן הרע ההוא של קין היה. וז"ס והוא בן איש מצרי, ולכן ויקלל את השם:

הגה"ה, אמר הרב שמואל ויטאל, נלע"ד, כי להיות שמרע"ה הרג את אביו בשם כנודע אצלינו לכן גם הוא ויקלל את השם הנזכר:

ובספר הזוהר אמרו, לאגנא על אימיה, בסוד מגן, ויקוב חור במסך שבין עולמות יצירה לעשיה בלבד כדי שמאליו יאירו אצילות ובריאה ויצירה. ולכן ורגמו אותו כל העדה, שהם הסנהדרין והת"ח, לפי שהת"ח יכולים לקבל הארת תוספת שבת, אף בימי החול כנודע. וז"ש לאגנא על אימיה, היא עולם העשיה, שהיא מלכות, ה"א אחרונה שבשם הוי"ה, כנזכר בזוהר. ובזה תבין, למה נסמך לפרשת שבת:

ולכן נרמז שם אהו"ה, בר"ת, הישראלית 'את' השם 'ויקלל', שהוא השם הנרמז גם בר"ת, (ויקרא כ' ו') 'אל' 'האובות' ואל 'הידעונים'. וגם בר"ת, (בראשית א') 'את' 'השמים' ואת 'הארץ'. והוא במלכות. ובכח שם זה, נקב נקב בין עולמות יצירה לעשיה כנזכר. והוא בן איש מצרי שהרגו משה, לפי שהיה בחי' קין, ולכן נתקנא על התאומה יתירה של הבל, והיא האשה הישראלית. והרגו משה, והוא הבל, וזה הבן שלה בא לאגנא על אימיה. וקי"ן בגימטריא אהי"ה במלוי יודי"ן ע"ה, והיא סוד תאומה יתירה, שהיא א' החסירה מן קין, פחות ממספר אהי"ה הנזכר. וגם באהי"ה דיודי"ן אל"ף אחת לבד, והבל שתי תאומות: (ש' הפסוקים)

בבקיעה הצפופית, במקום רשב"י ע"ה. ואני ישבתי בבקיעה הדרומית, במקום ר' אבא, שלא בידיעה, ואח"כ הגיד לי מורי ז"ל הענין, ולא ידעתי אם ענין הנז"ל, שאחד מחבירי האדרא הוא משרש נפשי, והוא ר' אבא. וע"כ ישבתי במקומו שלא בידיעה. וענין ישיבתנו בשתי בקיעות אלו הנז', אני מסופק אם הדבר היה להיפך מהנזכר: (ע"ח, ש' הגלגולים, מאמרי הרשב"י)

שבחי האריז"ל / סיפור.

הרב הקדוש מורנו אלעזר בעל ספר חרדים שהיה בזמן מר"ן הב"י והאריז"ל והוא (החרדים) היה שמש בית המדרש בצפת ואיש לא ידע מעוצם קדושתו והחזיקוהו לאיש פשוט ותמים, ופעם אחת בל"ג בעומר על ציון הרשב"י זי"ע במירון היו שם האריז"ל הקדוש ותלמידיו, ונתלהב האריז"ל עם החבוריא ורקד עמהם שם זמן רב ביום הילולא, והיה שם זקן אחד בבגדי לבנים בעל צורה ובעל קומה משכמו ומעלה, וגם הזקן הנז"ל רקד לעצמו שם בשמחה רבה, ובתוך הריקודים והמחולות קפץ האריז"ל ואחז בידו של אותו זקן הנז"ל ורקדו שניהם יחדיו זמן רב באש להבה ואחרי כן אחז האריז"ל בידו של בעל החדרים ורקדו עמו גם כן הרבה בשמחה ובטוב לבב. ואחר שיצאו משם הרהיבו בנפשם עוז מתלמידי האריז"ל הקדוש לאמר להאריז"ל אל נא יחר בעיני אדוננו אם נשאל אותו בנוגע לכבודו הרם ושזהו כבוד התורה בנגלה ובנסתר, כי מה שרקד הוד כבוד קדושתו עם הזקן, אין אנו מכירים אותו ובודאי אדם גדול הוא אבל מה שרקד בכבודו ובעצמו עם הר"ר אלעזר אזכרי שהוא שמש בית המדרש, אין זה לכבודו של רבנו רבן של כל ישראל לרקוד עמו ביחוד, והאריז"ל שמע וצחק והשיב להם הלא אם התנא האלהי הרשב"י רקד עמו ביחוד ואני הצעיר לא יהיה לכבודי לרקוד עמו. ומאז אכן נודע הדבר מי הוא המשמש בקודש הנזכר בעל החרדים כי עקבותיו לא נודעו בעוז קדושתו וצדקתו ומדרגתו זי"ע (שבחי האריז"ל)

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל, ולעצירת המגפה הנוראה. ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בנים וזווגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל. **לרפואת**: אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' חיים בן שרה, ח' רוני אברהם בן מרים, ח' אביחי נחמיה בן אילנה, מירה בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, ה"ו

לזווגים טובים במהרה לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, ברוחיה, יעל בנות מירה מרים אסתר. אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתיאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה

לע"נ רבקה בת שושנה, יששכר בן שבע, הרב אליהו בן עיישא, ר' דוד בן רחל, נחמה בת' לע"נ הערירים – משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברושטיין בת שרה

ת.נ.צ.ב.ה.

למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף י-ם עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 לקבלת העלון במיל yq131327@gmail.com העלון טעון גניזה

שבת שלום.

דע כי נשמות הצדיקים יש מהם שהם מבחינת אור המקיף ויש שהם מן האור הפנימי וכל אותם שהם מצד האור המקיף יש בהם כח לדבר בנסתרות וסודות התורה דרך כיוסו והעלם גדול כדי שלא יובנו אלא למי שראוי להבינם והנה רשב"י ע"ה היתה נשמתו מצד האור המקיף ולכן היתה בה כח להליבש הדברים ולדורשן באופן שאף אם ידרשם לרבים לא יבינום אלא מי שראוי להבינם. ולכן ניתן לו רשות לכתוב ספר הזוהר ולא ניתן רשות לרבנותיו או לראשונים אשר קדמו לו לכתוב ספר בחכמה הזאת עם היות שודאי היו יודעים בחכמה הזאת יותר ממנו אבל הטעם הוא שלא היה בהם כח להליבש הדברים כמוהו וזמ"ש בריה דיוחאי ידע כו' ובזה תבין גודל העלם ספר הזוהר אשר כתב רשב"י שאין כל מוחא ומוחא יכול להבין דבריו:

ועשרה חסדים של ספירות חכמה ובינה, הם לבושי הנשמות של עשרה תלמידי הרשב"י ע"ה, שהם, ר"א בנו, ור' אבא, ור' יהודה, ור' יצחק נפחא. ולהיותם בחינת חסדים, לא הוצרכו ליהרג, כי הקליפות אינם נאחזות בהם. ואותם השלשה, שהם ר' יוסי בר יעקב, ור' חזקיה, ור' ייסא, שמתו באדרא רבא, הם היו בחי' שלשה חסדים של אימא המגולים, כי אלו הם העולות למעלה, ומסתלקות להאיר למעלה, ולכך ג"כ נסתלקו אז שלשה חברים אלו, ועלו למעלה. והנה הרשב"י ע"ה הוא היסוד עצמו, שממנו יצאו, ולכך בא הוא לתקנם וללמדם:

אמרו עליו א"ר חזקיה א"ר ירמיה משום רשב"י יכול אני לפטור את כל העולם כלו מיום הדין כו' ראיתי בני עליה והם מעטים אם אלף הם אני ובני מהם אם מאה הם אני ובני מהם אם ב' הם אני ובני מהם עם היות שהיו בדורו כל התנאים ר"מ שהיה מאיר עיני חכמים בהלכה ור"י ור' יוסי ע"ה וכיוצא בהם ראשי תנאים וחלילה וחס מלהאמין שהיה משבח את עצמו אף אם אינו כן כי לא היה נכתב בתוך התלמוד ובלי ספק לא יסבור זה אלא איזה מין או אפיקורוס. (אך התשובה לכך כי הרשב"י ובנו הגיעו למדרגת חיבור אחד עם קודשא ב"ה, ומה שאמרו אמרו בכח החיבור שלהם בקודשא ב"ה, וזה כוונתם יכול אני.. יכול אי"ן והבן זה)

כל דברי הרשב"י ע"ה הם ברוח הקודש והיה רואה בעיניו כל נשמות החכמים אף אותם העתידיים להבראות וכמעשה שאירע גם לר' ישמעאל בביריות דפרקי היכלות ע"ש וזה ג"כ ענין ריב"ז ע"ה שאמרו עליו שלא הניח מקרא ומשנה וכו' והויות דאביי ורבא עם שהיו אמוראים

כתב המהרח"ו זצ"ל, פעם אחת הלכתי עם מורי ז"ל, אל מקום שנתוועדו שם חבירי רשב"י ע"ה, כשעשו אדרא רבא דנשא. ושם במזרח הדרך, יש בה סלע אחד, ובו ב' בקיעות גדולות, ובאותה הבקיעה של צד צפון, שם ישב הרשב"י ע"ה, בזמן האדרא. ובבקיעה של צד דרום שם ישב ר' אבא. ואצל האילן שכנגד שני בקיעות אלו במערב שלהם, שם ישב ר' אלעזר. ומורי זצ"ל ישב